

'שאר ישוב'

שימשה להובלת משאות לאורך החופים, היתה רשומה באיסטנבול.

יצאה ב-7 באפריל 1947 מגנואה (איטליה) כשעל סיפונה 620 מעפילים. הספינה הייתה אמורה לפגוש בלב ים את האונייה 'תיאודור הרצל' ואחר כך שונו ההוראות והיא הופנתה לאזור הפלופונז למפגש עם ה'אלברטינה'. מה'אלברטינה' הועברו אליה עוד 151 מעפילים. עמוסה ב-770 מעפילים עשתה האנייה את דרכה לא"י.

ב-21 לחודש נתגלתה הספינה ע"י הבריטים ולוותה ע"י 6 משחתות. לאחר קרב השתלטו הבריטים על הספינה וב-23 באפריל הועברו מעפיליה לקפריסין.

מפרט טכני

Gian Paolo	שמות קודמים
ספינת משא חופים באורך 25 מ', ארובה אחת, תורן אחד, חדר הסקה בירכתיים, ומחסן גדול	סוג כלי השייט
כ- 350 טון	תפוסה
מנוע קיטור	הנעה
8 קשרים	מהירות

רכש והכנה

המוסד לעלייה ב' באמצעות איש קשר מקומי של המוסד.	הרוכש
איטליה.	מקום הרכישה
מאיטליה לצרפת.	נתיב שייט לנמל ההכנה
לא ידוע.	גילויי בריטי בשלב זה
מקומיים, אנשי המוסד ובראשם גדע שוחט.	צוות ההכנה
נבנתה קונסטרוקציה של צינורות מתכת ל- 620 מיטות ברזנט בשש קומות. הוקמו מרפאה של שני חדרים, מטבח ושישה תאי שירותים. היו בה שתי סירות, כל אחת לעשרה איש, וכן מזון ומים ל- 14 יום. כמות המים הייתה 40 טון בחמישה מיכלים, ופחם ל- 12 ימי הפלגה.	ארגון הספינה להעפלה

צוות ומלואים

מנחם כהן – פלי"ם.	מפקד הספינה
דוד בן חורין – פלי"ם, שהגיע עם 'אלברטינה' והחליף את איש הפלי"ם יצחק לנדאור, שחזר עם הספינה לאיטליה.	מלואים נוספים
עובד שדה.	גדעונים
איטלקי.	רב חובל
איטלקים. קצין ראשון, שלושה מלחים, שני מכונאים, שלושה מסיקים, טבח.	צוות

העלאת מעפילים

נמל / אזור ההעלאה	בוליאסקו, ('הארמון') ליד גנואה, איטליה.
יחס השלטונות	לא התערבו.
מספר מעפילים	773 לאחר ההעברה מה'אלברטינה'.
מוצא ושיוך תנועתי	ממקומות שונים – מהם 483 גברים, 280 נשים, תשעה ילדים ותינוק שנולד בדרך. רובם בגיל 30 - 25.
ההעלאה	בשעה 03:00 החלו המעפילים לעלות על הספינה. הספינה נקשרה לסלע במרחק של כ- 40 מ' מהחוף, והאנשים הועברו באמצעות סירות גומי. האחראי במקום מטעם הפלי"ם היה אליעזר טל. בשעה 04:30 הסתיימה העברתם. [על-פי התוכנית הייתה הספינה צריכה להיפגש עם 'השומרת' ('תיאודור הרצל') בנקודה סמוך לקלדוניה שבחופי תורכיה. ושם להעביר אליה את המעפילים לשם הפלגה לארץ, ואחר כך להמשיך לאלכסנדרטה, להצטייד במים ופחם ולחזור לאיטליה. אופציה נוספת הייתה להעביר את האנשים ל'אלברטינה', שהפלגה יום אחד מאוחר יותר].

ההפלגה

תאריך ושעה	7 באפריל 1947, 05:00.
נתיב ההפלגה	הספינה יצאה ללא תקלות מבוליאסקו, החוף המערבי של איטליה, דרך מיצר מסינה, הים האגאי, מפרץ ספיניצה, כף מטפן, כרתים, רודוס, ולאורך החוף המצרי לכיוון חיפה. היו עליה 617 מעפילים.
אירועים בדרך	ב-10 באפריל בשעות אחר הצהריים עברה הספינה את מיצר מסינה, כשהאנשים מסתתרים מתחת לסיפון. במהלך הדרך התבטלה ההעברה לתיאודור הרצל, מפני שלא היה עימה קשר ובגלל שהיא הגיעה כבר לארץ ב-13 באפריל. ב-12 באפריל הודיעו כי על הספינה להיפגש עם 'אלברטינה' כדי לקבל 151 מעפילים נוספים. למחרת פרצה סערה ונתקבלה הודעה כי מנוע 'אלברטינה' מקולקל ויש להמתין לה ליד כף מטפן. ב-14 באפריל 06:00 נכנסה הספינה לעגון במפרץ ספיניצה, חוף שומם ובו ארבעה עובדי מגדלור יוונים. ב-17 באפריל ב-15:00 התקיימה הפגישה עם 'אלברטינה' מחוץ למפרץ, במרחק חמישה מיל מכף מטפן. ב-19 באפריל 03:00, הועברו המעפילים הנוספים. עימם באדוד בן-חורין שהצטרף ל'שאר ישוב'. רב החובל ויצחק לנדאור חזרו עם 'אלברטינה' לאיטליה. לאחר ההעברה הוחלף שם הספינה ל- Galata וטושטשו סימני הזיהוי האיטלקים. הונף דגל תורכי.

עימות עם הבריטים

גילוי וליוי בריטי	ב- 21 באפריל בשעה 14:00 הופיע לראשונה מטוס בריטי. מטוס נוסף הופיע מאוחר יותר ליד פורט סעיד, וכן משחתת. ב- 22 באפריל הצטרפה עוד משחתת. בצוהרי אותו יום הגיעו שתי משחתות נוספות.
הכנות לעימות והוראות	אם יתגלו על ידי מטוס, יש להמשיך לשמור על קשר עד שיעלו חיילים בריטים על הסיפון. יש להסתיר את רב החובל והמלווים כדי לחלצם בשלב מאוחר יותר. כאשר התגלתה על ידי הבריטים ומשחתות החלו ללוותה, הגיעה הוראה להתנגד באופן פסיבי מחוץ למים הטריטוריאליים, ואחר כך להסכים להגיע לחיפה ולהניח לבריטים לעלות על הסיפון. בפועל בוצעו הוראות שונות והתכוננו לעימות, כשהכוונה הייתה להגיע לחיפה באור יום, כדי שהמאבק יערך לעיני כל. המעפילים חולקו לקבוצות ואספו גרוטאות ומקלות לניהול קרב פנים אל פנים.
העימות ותוצאותיו	ב- 22 באפריל נדרשו להפליג לכיוון חיפה כשארבע משחתות סובבות אותם. ב- 23 באפריל הצטרפו שתי משחתות נוספות. שתיים מהן נגחו משני צדי הספינה, ירו פצצות גז וסילוני מים, וחיילים בריטים חמושים באלות ונשק זינקו אל הסיפון. מנחם כהן ניהל קרב אישי נגד שני נחתים בריטים על שליטה בחדר ההגאים. ב- 08:30 הסתיימה ההשתלטות. המעפילים הועברו לשתי אונייות גירוש, ורק שבעה מהם, חולים, נשארו בארץ.

חילוץ מלווים

הוראות והכנות לחילוץ	על פי הוראות נכנסו המלווים לסליק שהיה במיכל המים בחלק הקדמי של המחסן. המעפילים נעלו את הפתח לאחר שנכנסו לתוכו.
החילוץ	למחרת חולצו בשלום מנחם כהן, דוד בן חורין ועובד שדה, על ידי פועל הניקיון של חברת 'העוגן' (סולל בונה).

תוצאות

לאן הגיעו המעפילים	לקפריסין.
--------------------	-----------